

[Ømann.]

ved, var finansministeren med til at stemme for dagsordenen af maj 1970, hvor man bandt sig til, at man ville føre en indkomstpøolitik, om det var nødvendigt, og dermed sigtede man til valutasituationen. Hvad gjorde man så? Man satsede på en politik, og det var en indkomstpøolitik. Hvad blev der af den? Den gik rabundus. Man forsømte det, som man skulle have gjort, nemlig at opbygge produktionsevnen her i landet. Det tror jeg nok man har lov til at anføre. Jeg skal ikke beklage, at det ikke lykkedes regeringen at føre en stærkere lønpøolitik, og at det ikke lykkedes den at føre sin klassepøolitik kraftigere igennem, aldeles ikke. Men jeg tror nok, når man skal tage stilling til en bemyndigelse til at optage lån på 1 milliard kr., at på denne baggrund, på den fallerede rentepøolitik baggrund — det var så decideret en fadøse — og på den fallerede indkomstpøolitik baggrund har man lov til at sige: ja men er det fornuftigt at betro denne regering noget som helst?

Finansministeren (Ninn-Hansen): Hvis hr. Ømann vil gøre sig den ulejlighed at læse dagsordenen af 15. maj, så vil hr. Ømann se, at vi har fulgt denne dagsorden. Det er udtrykkeligt fastsat i dagsordenen, at den indkomstpøolitik, vi vil gennemføre — og som er fastlagt for statens vedkommende på den måde, hr. Ømann kender til — i øvrigt skal gennemføres efter forhandlinger med arbejdsmarkedets parter. Det er sket. Hr. Ømann kan være utilfreds med, at vi lod arbejdsmarkedets parter føre forhandlingen til ende, således at det var dem, der fremkom med et resultat. Det kunne hr. Ømann være, hvis han ønskede en indgriben over for arbejdsmarkedets parter og dermed et diktat af lønnen. Men når hr. Ømann siger, at det ønsker han ikke, så forstår jeg slet ikke hans bemærkninger i forbindelse med denne sag.

Formanden: Jeg henstiller, at man koncentrerer debatten om de sager, der er på dagsordenen.

Ømann: Jeg skal ganske kort konstatere, at regeringen satsede på en nominal indkomststigning på 3-4 pct., udelukkende satsede på dette og undlod — og har til denne dag undladt — at træffe andre foranstaltninger, som kunne frelse landets økonomi.

Finansministeren (Ninn-Hansen): Jeg skal selvfølgelig følge formandens henstilling og blot sige med hensyn til den procent, hr. Ømann nævnte, at det bliver vanskeligt for hr. Ømann at påvise, at der er væsentlig forskel på den procent, der her er sat op, og det, staten har fulgt over for tjenestemændene og folkepensionisterne. Men det var vist hr. Ømann, der stemte imod regeringen i den sag; det kan man da ikke bebrejde regeringen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til finansudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om værnepligtiges anvendelse til civilt arbejde [af Kurt Brauer m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. XXXIX) findes i tillæg A. sp. 3613, fremsættelsen i tidenden sp. 6259).

Forslaget sattes til forhandling.

Indenrigsministeren (H. C. Toft): Jeg vil gerne begynde med at sige, at det er rigtigt, som forslagsstillerne nævner, at den gældende lov om værnepligtiges anvendelse til civilt arbejde udtrykkeligt fastslår, at begæring om overførsel til civilt arbejde ikke kan